

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Klevetnikom Slovanstva.

Nedavno prinesel je oficijozni Dunajski „Fremdenblatt“ iz ministerskega sveta vest, da pojde ministerski predsednik grof Taaffe v Išč, ter da bode tam bržkone tudi govor o zadnjih dogodkih v Pragi. Poročalo se je sicer tudi nadalje, da je to običajno, da ob konci parlamentne dobe poroča ministerski predsednik presvetlemu vladarju, da torej to potovanje ni nič nenavadnega.

Ker je pa že nekaj časa navada, da vsi nemški Dunajski listi, le prav redko katerega izvzeto, nekako kakor dogovorjeno napadajo češki narod ter uporabljajo vsako sredstvo, da ga sumničijo in obrekujejo pred svetom, so uporabili tudi to priliko, ter začeli širiti vest, da je grof Taaffe šel v Išč, da se posvetuje z vladarjem o bodočem posetu, s katerim je cesar hotel počastiti razstavo ter razveseliti s svojo navzočnostjo češki narod. Dogodki zadnjih dni v Pragi in govori pri dohodu srbskih gostov iz Belegrada ter lažnjiva poročila, katera so razširjali Dunajski listi, dali se povod govoriči, da po najnovejših odredbah cesar ne misli več iti v Prago k razstavi. To vest razširjali so nemški listi in pritrdjevali so jim tudi nekateri poljski, kakor smo včeraj omenili.

Vendar moramo takoj pristaviti, da do zdaj, ko pišemo te vrstice, oficijelno o tem še ničesar ni znano, da so torej vsa dotična poročila prenaglena. Ona ne izražajo nič drugega, nego iskreno željo nasprotnikov Slovanstva, nemško-liberalne časnikarske klike, katera bi rada videla, da se za kazen za panslavistične agitacije, kakor ona rači imenovati vse, karkoli se godi v zlati Pragi, izreče, da vladar ne bode posetil razstave vedno vernega in zvestega naroda češkega.

Dokazalo se je, kako lažnjiva so vsa poročila, kajti, da bi se Čehi bratili z vsemi „notoričnimi sovražniki Avstrije“, kakor je to drznil se trditi jeden teh listov, potem morali bi biti vsi avstrijski Slovani, kateri so poslali v zlato Prago svoje zastopnike, morali bi biti Poljaki, Rusini, Slovaki, Slovenci in Hrvači notorični sovražniki Avstrije.

Je li mogoče misliti si večjo nesramnost, nego je izrečena v tacih besedah? Na kolikih bojiščih

krvaveli so slovanski sinovi za Avstrijo, za cesarja? Kje bi bila mogočna Avstrija, da neso v najkritičnejih dnevih držali jo po konci baš Slovani! Zgodovina uči nas vse kaj drugega, nego pa si prizadevajo dokazati klevetniki Slovanstva s podlim in nesramnim svojim pisanjem. Uriva se ta klika mej vladarja in mej narod, katerega zvestoba je kot zlato čista, kateri jo je sijajno dokazal, ko se je v osodepolnih dneh 1. 1866. približeval mu zapeljivec s proklamacijo „an das glorreiche Königreich Böhmen“. O tacega naroda vernosti dvomiti, to premore le perfidnost, kateri je politična strast skalila vse pojme, vsako čutje za poštenost. Kakor vsi drugi Slovani, dokazal jo je tudi češki narod na tolikih bojiščih s krvjo svojih sinov, da smelo reče, da mej narodi avstrijskimi gotovo glede udanosti svoje do cesarja in doma zavzemlje jedno mej prvimi mesti.

Če je češki narod v zlati Pragi naudušeno vsprejemal slovanske svoje brate, ne izvzemši onih iz družib držav, kakor n. pr. Srbe iz srbske kraljevine, ne more mu zaradi tega nikdo očitati najmanjšega, storil je samo to, kar so vsi drugi narodi, posebno pa Nemci storili brezštevilo krat. Seveda za nas Slované je to vse kaj drugega, pri nas je vsak tak pojav bratimstva in skupnosti slovanske nevaren in poguben panslavizem, katerega treba zatreti.

Popolnoma se torej strinjamo s češkimi listi, ki odločno protestujejo proti vsem zlobnim sumičenjem in izrekajo nado, da podlo počenjanje nemško-liberalne klike ne bode doseglo svojega namena, postaviti steno mej vladarja in vedno verni narod češki, ki zaupno pričakuje poseta svojega vladarja in bode mej najlepše svoje praznike štel dni, ko bode bival v njegovi sredi vladar, da se preveri osobno o napredku naroda češkega na vseh poljih kulture.

Končamo svoje vrstice rekoč: Blagor Avstriji, če bode imela samo take „notorične sovražnike“ kakor so nje slovanski narodi, ki so jo že tolikrat rešili pogube v časih ko so „manj notorični“ njeni sovražniki jej skušali prerezati nit življenja in jej prizadejati smrtni „udarec v srce“!

Družbe sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dne 23. julija 1891.

I. Družbino vodstvo je z vabilom dne 8. julija po slovenskih časnikih sklicalo podružnice in druge rodoljube ter prijatelje slovenskega šolstva h glavni skupščini v Kamnik. To prijazno planinsko mesto čutilo se je počasteno, da uprav v njegovi sredi se zbera zastopniki iz vseh slovenskih pokrajin k prijateljskemu razgovoru o težnjah in naporih slovenskega šolstva, ki osovito ob periferiji našega ozemlja še ni tako osnovano, kakor si želi vsako slovensko čuteče srce. Da smemo po pravici tako sklepati, svedoči slavnostni dan, kakoršnih je Kamnik le malo še doživel. Priprave in zalšave za dostojni vsprejem dragih gostov bile so splošne. — Kamnik je hotel pokazati, da je res uzorno slovensko mesto, ki se zaveda, kaj od njega zahteva ideja slovenska.

Skupni odhod udeležencev iz Ljubljane bil je napovedan z Rudolfovega kolodvora drž. železnice. Krog 7. ure zjutraj bilo je ondu že živahno, prijatelj prijatelju je stiskal roko, veseleč se lepega jutra, ki nam je oznanjevalo krasen dan. Vožnja po novi železnici Kamniški je kaj prijazna, ker nudi potniku dokaj razlike in lep razgled na snežnobele planine in v cvetne, zelene ravnine. Krog 9. ure privede hlapec kako poldrugo stotino udeležencev na Kamniški kolodvor, kjer jim naproti zadone narodne arije, svirane po dobro vežbani Kamniški godbi. Ko izletniki zapuste vozove, ustopijo se v vrsto, kjer se vrši slavnostni vsprejem. Pod vodstvom mestnega župana gospoda Josipa Močnika zbrala so se slavna narodna društva z zastavami: Načelnštvo podružnice sv. Cirila in Metoda; Čitalnica; Lira; Ognjegasilno društvo; Veterani, in mnogo občinstva s skupščinarji, ki so že prej dospeli v Kamnik. Mestni župan Josip Močnik stopi pred prvomestnika družbe sv. Cirila in Metoda, obdanega od vodstvenih, nadzorništvenih in razsodništvenih članov, prof. Tom. Zupana ter spregovori blizo tako-le:

„Slavna gospôda, čestiti skupščinarji in gostje! Z veseljem navdala nas je Kamničane vest,

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikove, prevel Vojskar.)

(Dalje.)

— Pravijo, da sem ga govoril v otročjih letih kakor Angličan, posmešnil se je Čuvašev, — sedaj sem pa že mnogo pozabil.

— Zakaj pa? To ni prav.

Peter Kirilovič je zmajal z rameni in odgovoril:

— Kaj se hoče izlenobe, a deloma tudi časa ni bilo, da bi ga pomnil.

— Imate toliko dela?

— Da, mnogo, nasmehnil se je Čuvašev, spomnivši se, kako je sedel pred pol ure nevedé, kam bi se dejal.

— A Shakespeara ste vendar čitali?

Čuvašev je priznal, da razven glavnih, obče znanih proizvodov velikega angleškega dramatika, je z njim znan jako malo.

IV takih razgovorih pripeljala sta se slučajna znanca čez Nevo in stopila z drugimi ljudmi iz amlega čolna na breg Vasiljevskega otoka.

— Sedaj mi pa dovolite, da se poslovim in Vas zahvalim za pomoč, dejala je mlada deklica, in kakor da bi bila zapazila, da mu je žal, kar so izraževala njegova lica, pristavila neodločno: — nama je iti morda dalje skupaj? Kam pojdete?

— V osmo vrsto, odgovoril je na slepo srečo Čuvašev.

Ta odgovor je moral biti višjega navdihnenja, ker mlada deklica je vsa zarudela in, pogledavši z začudenjem svojega spremljevalca, nehoté pregovorila:

— Pomislite, tudi meni je iti tja.

— Mi dovolite torej, da pojdem z vami? razveselil se je Čuvašev.

— Zakaj pa ne, ako želite? Samo hitreje hodiva, ker je že pet ura in teta, mislim, me čaka k obedu, a ob sedmih moram iti zopet poučevat.

Tako delati, s takimi očmi in lici, dočim bi mogla, da ima nekoliko sreče, biti brez dela, oblačiti se v briljanté, pliš in voziti se v svojih kočijah, pomislil je Čuvašev; hotel je že ponuditi svoji sopotnici, da bi vzela izvoščeka, a bal se je nekoliko, da odkloni, in šla sta zopet peš.

Besede, da živi ona s teto, naredile so na Čuvaševa prijeten utis.

— Še mnogo boljše, nego z očetom ali materjo, si je mislil.

— Poučuje i vaša teta? prašal je on. — Gotovo je tudi ona tako pridna, kakor vi?

— Da, le da ne poučuje; ona dela izvrstno umetne cvetlice in ima mnogo naročil, odgovorila je spremljevalka Čuvaševa.

Po tem odgovoru, potrdivšem njegovo slutnjo, obrnil je Čuvašev razgovor iz opreznosti na drugo, ker se je bal, da bi deklica ne mislila na njegovo radovednost o njenih razmerah, kar bi bilo preveč pri slučajnem sestanku; a zato je postal Peter Kirilovič vedno veselejši ter prijeten in prikupljiv razgovornik, kakeršen je bil navadno pri dobri volji.

Čuvašev se morda ni trudil nikdar, ni v kaki gostilni z najbolj olišpanimi, olikanimi gospemi, biti tako prikupljiv, kakor sedaj, hodeč po prašnih in nemnogoljudnih ulicah Vasiljevskega otoka v družbi s to neznano mu brhko deklico, in zdelo se mu je, da je dosegal svoj namen — poslušala ga je z zanimanjem, pozabivši morda, da to ne pristaja.

Na oglu jedne vrste prišel je nasproti Petru Kiriloviču in njegovi sopotnici berač, raztrgan starček z roko zamotano v umazane cunje. Čuvašev, ko je zaslišal tožbe beračeve, segel je v žep in dal mu dvajsetico. (Dalle prih.)

došla nam od čestitega predsedništva družbe sv. Cirila in Metoda, da se ima letošnja velika skupščina vršiti v našem mestu. Prihite! ste čestiti gostje sèm v obližje krasnih naših planin z vseh strani mile nam domovine na veliko skupščino prepotrebne družbe, kojega delo naj Vsegamogočni blagoslovi, zraven pa tudi ogledat si prijazno mesto in njega krasno okolico pod sivimi velikani.

V čast si šteje naše mesto, da bode danes mej svoje zidovje vsprejelo toliko odlične slovenske gospode in zato, slavna gospoda, Vas v imenu mesta Kamnika in njegovih slovenskih društev presrečno pozdravljam, želeč Vam, da bi veselo prebili nekoliko ur mej nami. In v to svrhu kličem Vam, čestiti gostje: Dobro došli! Živeli!

Navdušeni živio- in slava-klici razlegajo se na okrog. — Zdaj pristopijo rodoljubne gospice: Mici Koželj-eva, Rezika Karolnik-ova, Kristinica Janežič-eva, Linka Dralk-ova in Barbika Medved-ova ter podaré vsakemu udeležencu krasen šopek svežih planinskih cvetic.

Koj mej tem pa prvomestnik županovemu nagovoru odgovori primeroma tako:

II. „Preblagorodni gospod mestni župan! Zahvaljujoč se Vam na prijaznem pozdravu, stopamo sedaj s to zavestjo v Vaše mesto — da smo kot gostje k Vam dobro došli. Vsprejmite nas torej za nekaj ur pod svoje dobrotno okrilje. Z vseh strani Slovenstva smo prihite! do Vas najprej k resnemu delu — potem pa hoteč mej Vami po nekolikem si odpočiti. Vaša iskrena dobrodošlica, g. župan, pa mi je priča, da bodo tudi odhajali tu od Vas vsi gostje po slovenskih pokrajinah — hvaleč, kako lep je Kamnik; kako plemenito čuteč njega župan; kako dobrega srca je tega mesta bivalstvo. — Čestite gospice! Vè ste do Vas pribhajajočim družbenikom družbe sv. Cirila in Metoda podelile krasnih cvetic, nabranih na višavah Vaših gorá. Da ste poklonile cvetic, to mi je simbol, kako hočete s cvetjem trošiti trnjevo pot, ki jo hodi skoraj brezizjemno vsak, ki na vednostnem polji deluje za narodovo oliko. A tudi to mi je simbol, da so Vaše cvetice uprav z visokih gorá. Kar ima namreč najvišjega slovenski narod, nad tem čuva družba sv. Cirila in Metoda. Mi delujemo, da bi se ohranila naša mladina zvesta Bogu, najvišjemu v nebesih, cesarju, najvišjemu v državi; slovenski domovini, najmileji nam zemlji na svetu!

Slavna Kamniška narodna družba! Častitljiva utisa so mi Vaše ponosne vrsté. Kadar je bila monarhija v nevarnosti — branili ste jo Vi! Kadar Vašemu ožemu bližnjemu žuga nesreča — ob roki ste mu Vi! Kadar je sobrat potreben domorodnega pouka — učitelji ste mu Vi! Kadar se tuga polastuje Adamovega sinu — razvedrite ga z milo pesmijo Vi! — Lahko umevno mi je torej, da družbo sv. Cirila in Metoda, ki v sebi strinja vsa ta po Vas zastopana čutila, došlo danes zborovat v prijazni Kamnik, dobrotno pozdravljate tudi Vi! Zato Vam vsem, pa tudi vsakemu tu navzočnemu bivalcu tega divnega mesta še posebej od naše družbe zahvalni in srčni odzdrav! („Živio“ in „slava“-klici.)

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. julija.

Poljaki in Mladočehi.

Poljski list „Czas“, razpravljajoč o postopanju Mladočehov pri volitvah v delegacije, katero postopanje, mimogrede omenjeno, mi povsem odobravamo, piše o mladočeški politiki jako ostro, na veliko veselje nemških listov, kateri vsako najmanjšo izjavo Poljakov zapisujejo sebi na korist. Omenjeni list poroča, da je bila pred volitvami v delegacije jako burna seja češkega kluba v kateri se je dr. Gregor odločno izrekel proti temu, da bi poslanci naroda češkega, voljeni na podlagi radikalnega programa, ustopili v delegacije ali pa ondu celo glasovali za sedanje vnanje politike pravce. Isto tako izrekel se je proti vsakemu postopanju zoper Vašatija.

Trgovinski minister

marki Bacquehem potuje zdaj po Gališkem in v Bukovini, da se osebnoprepriča o ondotnih krajih potrebah. V Črnovcih ogledal si je minister obrtni muzej, pošto, trgovsko akademijo in vse večje obrtne zavode.

Imuniteta poslancev.

V zadevi imunitete poslancev, katera je zadnje dni prouzročila toliko razburjenosti na Hrvatskem in na Ogerskem ter vzbudila pozornost prizadetih krogov, čujejo se razni glasovi, kateri se vsi strinjajo v tem, da je ravnal Ugron nedostojno, ko je

odklonil dvoboj. — „Pesti Hirap“ naglašá, da treba ustanoviti parlamentarno sodišče, katero bi imelo pravico pozvati poslance na odgovor, ako bi kršili pravice in dostojnost zbornice ali se zagrešili proti čast drugih oseb. — To isto poudarja tudi „Pester Lloyd“ rekši, da se iz ogerske zbornice izginil oni fini takt kateri je bil nekdanj svojestvo ogerskih poslancev in da ga nadomešča neotesana zarobljenost in prostaštvo, da treba torej skrbeti za varstvo oseb in korporacij izven zbornice.

Vnanje države.

Kralj Aleksander

dospel je v soboto ob 3. uri popoldne v Kijev in bil ondu jako slovesno vsprejet. Kijevskega okrožja glavni poveljnik general Dragomirov dočakal je z vsemi generali in mnogimi častniki mladega kralja na kolodvoru. Kralj ogledal je častno kompanijo katera je bila na kolodvoru in se potem odpeljal v mesto. Kijev je bil ves v zastavah, na ulicah vrvelo je na tisoče ljudstva. Z vseh oken obsipali so kralja s cvetkami. V Sofijini cerkvi pozdravili so kralja trije biskupi in več kakor 50 duhovnikov. Kralj stanuje v carski palači, kot gost velike kneginje Aleksandre Petrovne. Zvečer je bila obča razsvetljava. V nedeljo odpeljal se je kralj v Moskvo.

Kronstadtske slavnosti.

Župan Peterburški Likačev pozdravil je v petek francosko brodovje v imenu stolice ruske prebivalcev. Na ladiji „Marengo“ vsprejel je poveljnik brodovja mestno deputacijo jako slovesno. Godba svirala je rusko himno. Govor župana Likačeva je bil jako znamenit in naredil velik utisek na francoske goste. „Misel, katera je vodila francosko vlado, ko je poslalo krasno brodovje v rusko morje, — je rekel župan — to umeje vsak Rus; srca nam utripeljejo radosti in nautaja nas prepričanje, da je vsakega Rusa sveta dolžnost, razširjati mej svojim narodom to misel jedinstva in prijateljstva dveh velikih narodov.“

Rumunija.

Namestu umrlega Bratiana izvoljen je bil v senat konservativec Cantacuzen. Vladna stranka pridobila je s tem jeden glas več. Tudi pri dveh volitvah v narodno zbornico zmagali so konservativci. — Zakon o preosnovi pešakov stopil je te dni v veljavo. — Ruski poslanik v Bukureštu vsprejet je bil v zasobni avdienci pri kralju. Ta avdiencia komentira se različno.

iz Italije.

Kakor smo že na kratko poročali, pripravljá italijanski ministerski svet velike reforme vseh javnih uredb, posebno pa zakon, kateri bi uredil pereče uprašanje o bankah. Sklicala se je velika komisija v katero so izvolile največje banke svoje zastopnike. Isto tako pripravljá se zakon o prisilnem zavarovanji proti nezgodam in o ureditvi preskrbljenja za starost. Tudi občinska in provincijalna uprava se bode korenito preuredila.

iz Rima

se poroča, da so v Komu ob Švicarski meji vršili hišno preiskavo v litografskem zavodu nekega Fustimonija, katerega so takoj zaprli, ker je pripravljá velizdajo v zvezi z nekim Nemcem, kateri je prej delal v nekem državnem zavodu in ondu ukrad načrte trdnjav v Genovi.

Mejnaroden kongres socijalistov.

V kratkem sešel se bode v Bruselju mejnaroden kongres socijalistov, katerega se bodo udeležili tudi odposlanci iz Amerike. Ti bodo predlagali, da se prihodnji mejnarodni kongres leta 1893. vrši v Ameriki, in sicer v Čikagu. Poljski socijalisti na Nemškem imeli bodo na kongresu v Bruselju svojega posebnega zastopnika, kateri bode predložil kongresu nastopni predlog: 1. Trgovina z žitom naj se podržavi; 2. zasebne pekarije, v mestih, naj se zapró, a na njih mestu otvorijo naj ze občinske pekarije pod državnim nadzorstvom. — Državni poslanec nemški pl. Vollmar se kongresa ne bode udeležil baje zato, ker je mejnarodon.

Holandska kriza.

Vsled izida volitev dne 8. julija, katera je ovrgla dosedanjo klerikalno večino v narodni zbornici, dalo je ministerstvo Mackay ostavko, koja je kraljica regentinja takoj vsprejela. Vzlic temu traja kriza še dalje. Urok temu je baje zahtevanje kraljice, da se bodoče liberalno ministerstvo zaveže postopati v zmislu prejšnje vlade glede predloga o vojaškem službovanji in da izroči vojno ministerstvo generalu Bergantuisu, ki je i zdaj vojni minister. Bržkono se pa to ne bode posrečilo. Nadomostilne volitve v narodno zbornico so zdaj gotove. Izvoljenih je 55 liberalcev, 20 proti-revolucionarjev in 25 klerikalcev. Liberalna večina je torej velikanska.

Ureditve vojaškega službovanja v Španiji.

Španska zbornica sklenila je v zadnjem svojem zasedanju, da naj vlada na jesen predloži zakonski načrt o občem vojaškem službovanji, ter o ureditvi jednoletne prostovoljne službe.

Angleška zbornica.

Državni tajnik J. Fergusson, odgovarjajoč na neko interpelacijo, izjavil je, da upliva angleško ministerstvo po svojih močeh na vlado egiptsko, da zatira trgovino s sužnji, posebno ob Rudečem morji.

Dopisi.

iz Trsta 27. julija. [Izv. dop.] V nedeljo dne 26. t. m. imel je „Tržaški Sokol“, kakor že znano, izlet v Nabrežino. — Ob 2/4 na 2. uri zbrali so se Sokoli pod svojo zavito zastavo (!), ker jim je bilo prepovedano iti z razvito zastavo in z društvenim peresom ali po več skupaj po mestu. Toliko trpi na domačih tleh narod slovenski! Prišedši v Bibije, začulo se je iz mnogih grl „Živio“ i „Slava“; Nabrežinski pevci z zastavo zapeli so jako krepko „Hej Slovani“ in potem pozdravil je gosp. Resman v kratkem a jedrnatem govoru došle Sokole. „Trž. Sokol“ korakal je potem proti Nabrežini, kamor je dospel za pol ure. Pri slavoloku Nabrežini čakali so ravno došli vrli pevci Proseškega društva „Hajdrih“; gosp. župan Caharija pozdravi Sokola in rodoljubne gospodičine Nabrežinske pripele so vsem posamnikom krasne šopke z narodnimi trakovi.

Ob 5. uri je bil koncert na vrtu gospoda Tanceta, kjer je prisotno bilo do dvanajststo rodoljubov in domorodkinj. Iz Trsta je bilo do tisoč izletnikov.

Slavnostni govor govoril je predsednik bralnega društva v Nabrežini gospod Štupica v občno pohvalo. — Potem nastopi pevski združeni zbor, nad 50 Nabrežinskih pevcev in Hajdrih, ter so peli v vsestransko pohvalo; ploskanju ni bilo ni konca ni kraja, tako, da so morali pevci več točk ponavljati; — vodil je pevce gosp. Robert Slavik, kateremu gre povsem zaslužena pohvala. — Tamburaši i tamburaškinje istotako združeni s Proseškimi želi so burno pohvalo; — vodil jih je gospod dr. J. Abram.

Nabrala se je tudi lepa vsota za Ciril-Metodovo družbo.

Po koncertu bila je prosta zabava, pri kateri so pevci prav pridno peli pesen za pesnijo, Sokoli so pa mej tem spuščali rakete in prižigali umetni bengalični ogenj.

Ob 10. uri so se odpravljali iz prijazne Nabrežine Sokoli, tamburaši in izletniki, katere so spremili pevci z lampijoni, celo pot pojoč narodne pesmi.

Na zopetno svidenje torej v Nabrežini! Bog živi vrle Nabrežince!

Slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“

Ljubljana.

Sklicevaje se na §. 19 tisk. zak. zahtevam, da glede na dopis „Tudi z Gorenjskega in sicer iz Kranja“ objavljen v Vašem listu dne 25. julija 1891, sprejmete v Vaš list nastopni

popravek:

Ni res, da sem pisal uvodni članek v „Slovincu“ št. 164.

Ni res, da ne dajem živih vzgledov dobrega verskonravnega življenja.

Ni res, da je šolarček Š. vzbudil mojo „strastno jezo“.

Ni res, da se me je kedaj polastila slepa strast, ali da sem kedaj bil surov ali brutalen.

Ni res, da sem dečka „po glavi očesal“.

Ni res, da se je morala „žrtva“ zlektni po trebuhu na tla.

Ni res, da se je spremenil katehet v profosa.

Ni res, da sem „spravil palico v tako neprijazno dotiko s šolarčkovim sedalom, da je imel deček po plegli hudi uri na treh mestih prebito kožo, spodnjo obleko krvavo in neznosne bolečine“.

Ni res, da je v moji „praksi“ sploh kak sličen slučaj najti.

Res pa je, da je šolarček Š. vzbudil ne le mojo, marveč celega učiteljskega osobja skrajno nezadovoljnost, ker je pohujševal svoje součence s tem, da je očitno v šoli in razven šole delal najostudnejšo pregreho, dušo in telo razdevajočo — in da sem vsled tega napominanega šolarčka kaznoval na neškodljiv način. Vse to potrdi zapisnik učiteljske konferencije dne 20. julija t. l.

Kranj, dne 27. julija 1891.

Ivan Lavrenčič,

mestni kapelan.

Dostavek uredništva: Ominozni §. 19. tiskovnega zakona, ki se tako često tudi zlorablja, nalaga nam dolžnost, da moramo vsprejeti vsak popravek in nam ne dopušča dokazati resnice. Gosp. Lavrenčič napisal je dolgo vrsto odstavkov, da se večkrat čita ni res, časih pri prav neznatnih, nič pomenljivih odstavkih, samo da se večkrat čitata omenjeni besedici. Mi smo dobili dopis

iz popolnoma verjetnega vira in tudi zdaj nemamo nikakega povišja dvomiti o njegovi istinitosti, ker se nam opetovano zatrjuje, da je glavna stvar istinita, da je g. Lavrenčič dečka res tepel. On sam konečno prizna, da je šolarčka kaznovan na neškodljiv način, ne da bi povedal, kakšen je bil ta neškodljivi način kaznovanja. Baš o tej glavni stvari utegne imeti g. Lavrenčič popolnoma drugačne nazore nego naš dopisnik in mnogo drugih z njim. Sicer pa zadnjo besedo o tej aferi prepuščamo svojemu dopisniku.

Solska razstava v c. kr. strokovni šoli za umetno vezenje in šivanje čipek v Ljubljani.

Kakor vsako leto od početka svojega obstanka, tako je tudi letos napravila strokovna šola za umetno vezenje svojo šolsko razstavo. V prostorni dvorani Virantove hiše, kjer se nahajajo šolski lokali, je izloženo jako bogato gradivo, ki nam podaja jasen in prijeten pregled delovanja v teku jednega šolskega leta ter nas podrobno pouči o namenah in težnjah mladega obrtnega zavoda.

Obrtno se najpreje k risarijam. Risanje je velevažen predmet na strokovnih šolah, je temeljna podlaga vsemu drugemu, kajti slaba risarija pokvari najspretnije delo. Obiskovalca zanima v prvi vrsti strokovno risanje; tu mu učenec kaže izdelke, tika-joče se strogo predmeta, kojemu je zavod posvečen. Izstavljene risarije kažejo dokaj spretnosti in veliko marljivosti. Nekatere pričajo, da ima dotična učenka — posebno deklice iz kmetov — izboren talent in že nepričakovano spretnost. Žal, da je bilo število risarskih ur letos nekako prikrajšano. Vodstvu se namreč ni posrečilo, dobiti za razpisano risarsko mesto primerne in sposobne učne moči; zato je bilo treba predmet večinoma suprirati in dokaj ur je šlo v zgubo — vkljub temu so uspehi prav lepi in častni za naše deklice.

V prvem oddelku za umetno vezenje in šivanje čipek (učiteljica gđna. Ivana Förderl) opazimo dvoje vrste izloženih objektov. Prvi imajo namen, služiti jedino le učnim svrham in se nikakor ne ozirajo na praktično porabo. To so uzorni prti. Vsak nam predstavlja jedno izmej predpisanih tehnik. Tu opazimo uzorne prte s priprosto, a vendar prijetno Holbeinovo tehniko, bogatejšo križevnate in pločaste vbode, različne rese in vezene, kitaste vbode in prav dobro pogojene uzorne prte z belo vezeno. Pridruži se jim tudi tamburovanje in bogatejša arabska in janinska tehnika, ki s svojimi krasnimi svilnatimi barvami, zlatimi nitkami in drugimi sredstvi dokazuje, da je doma v bujnem orijentu.

Poleg teh, jedino šolskemu pouku namenjenih prtov pa vidimo dokaj praktičnih objektov, namenjenih raznim porabam. S svilno vezane obleke, kakoršne so danes pri damah tako priljubljene, z isto tvarino vezane ponočne srajce in druge perilne sestavke; namizno platno s pisanimi cvetkami in drugačimi okraski, dva z ličnimi slovenskimi napisi. Jako nam ugajata dve odeji v Filet-Guipure-tehniki in zanimiv uzorni prt, dvostransko izvršen; na jedni strani je uporabljena arabska tehnika, na drugi pa zlato vezenje. Tako delo se posebno lahko in uspešno uporablja pri cerkvenih objektih, kjer treba, da se kaže vezenje na obeh straneh tkanine, sploh za pregrinjala in drugo opravo, katera je vidna od dveh strani.

Čipkarstvo je letos tudi kaj mnogobrojno zastopano. Uzorni prti so narejeni v tehnikah: Punto tirato in punto tagliato (nitkana in rezana čipka), Filet-Guipure, Point lace. Vrh teh pa dokaj za praktično rabo namenjenih izdelkov, n. pr. dolga čipka v Point-lace-tehniki za altarni prt, razne s r-vijete v reticella, deli jopiča v Point de france-tehniki, cele vrste Point-lace-čipk, razne garniture za negligees itd.

V drugem letniku (učiteljica gospa M. Hlavka) imamo dokaj bolj pompozne tehnike. Fino belo vezenje sicer ne pada navadnemu obiskovalcu v oči, a vendar je izmej najfinjših tehnik; uzorni prti z vrezanimi à-jouri so zares uzorni in zaslužijo občno pohvalo. Poleg njih leže še prti v arabski in janinski tehniki, prt z rudečo vezeno, perzijsko à-journno delo, blesteča Broderie d'Espagne, krasna aplikacija v svili, atlasu in peluche, japonsko in kineško pločasto vezenje ter začeti, a, žal, da še nedodelani uzorni prti z zlato vezeno.

Kakor v prvem letniku, opazimo tudi tukaj poleg šolskih predmetov, objekte, namenjene praktičnemu življenju. Najprvo moramo imenovati pač prelepi žepni robec v finem belem vezenju. Delo je tako točno in skrbno, tako okusno in lično, da je brez dvoma najlepši predmet v vsej razstavi. Poleg njega se odlikuje precej obširen, čveterooglat prt z rudečim dvostranskim vezenjem in raznovrstnimi predori; dve stolni preprogi v arabski tehniki in z aplikacijo, razne blagajnice v raznih tehnikah, velika aplikacija na suknu, namenjena za stensko dekoracijo, namizni prt v pločastem vrodu itd., alba s krasnim čipkanim robom itd. itd.

Vsa razstava je zopet jeden korak dalje, ki ga je v letošnjem letu napravil mladi zavod, ter priča o stalnem, lepem napredku, ki obeta dokaj sadu pridni in nadarjeni naši mladini. Upamo, da bode ta drugo leto, ko se ima otvoriti velika deželna razstava, strokovna šola za umetno vezenje in njena tovaršica, strokovna šola za lesno industrijo — ki letos, žal, ne razstavlja — vredno zastopani na občnem tekmovanju. Temu so nam dosedanje šolske izložbe porok. Komur je prilika dana, naj pač ne zamudi posetiti razstave! M.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 28. julija.

Predseduje g. župan Grasselli. Navzočnih je 21 mestnih odbornikov. Župan naznani, da je deželni odbor obvestil mestni magistrat, da je gospod Gorup v zadnjem zasedanju deželnega zbora svojo ponudbo glede nakupa deželne bolnice nekoliko izpremenil, in sicer tako, da prepusti poslopje bolnično, ako bi ne bilo mogoče mestni občini Ljubljanski ustanoviti višje deklinške šole v kak drugi namen, na pr. da nastani v njem obrtno šolo. Župan misli, da mestnemu zboru ni treba te zadeve razpravljati obširneje, ampak pozdraviti mu je prenapredbo radostno, kajti sedaj ima mestna občina večjo prostost glede porabe poslopja. (Dobro! Dobro!) Mestna občina Gradec doposlala je računski zaključek za l. 1890, kateri je odbornikom v registraturi na razpolaganje.

Mestni vodovodni inženier g. Hanuš poroča v imenu vodovodnega direktorija o načrtu pogodbe s c. in kr. vojaškim erarjem glede oddaje vode za šentpetersko vojašnico, vojaško bolnico in oskrbljevalno skladišče, nasvetuje, da se sklone triletna pogodba tako, da, ako porabi vojni erar manj nego tisoč kubičnih metrov vode, plača za kubični meter 12 kr., kolikor je pa porabi več kakor 1000 kub. metrov, za to odbije naj se 15% od svote, ki se ima plačati. Za porabo vodomeroz bode imel erar plačati za vsakega 7 gold. 20 kr. na leto. (Se vsprejme.)

Nadalje poroča g. Hanuš o pogojih za oddajo vode iz mestnega vodovoda c. kr. tobačni glavni tovarni in nasvetuje, da se za porabo 30 kubičnih metrov plača za kub. meter po 8 kr., ako se porabi 200 kub. metrov pa le 5 kr. za kub. meter, kar mestni zbor odobri. Za c. kr. jetnišnico na Gradu se določi, da plačuje za 25 kub. metrov po 8 kr. od kub. metra.

Za mestni magistrat poroča dr. Stare glede stavbinske črte za novo ograjo pri Vollheimovem vrtu poleg Lattermanovega drevoreda. Gospod Vollheim misli nadomestiti leseno ograjo ob svojem vrtu z železno. Ker pa ni črta popolnem ravna, naj mu mesto odstopi 20 □ metrov, da se črta izravna.

Mestni odbornik Žagar nema nič proti predlogu, a nikakor ni zato, da bi se prepustil mestni svet brezplačno. V istem zmislu govori tudi vitez Zitterer, kajti ako mesto kaj sveta potrebuje, ga mora zmirom drago plačevati.

Poročevalec dr. Stare opomni, da g. Vollheim ni nikake zahteve o odstopu stavil, županstvo v Spodnji Šiški je na to opozorilo mestni magistrat, kateri stavi predlog iz svoje inicijative. Gosp. Vollheim bode železno ograjo vsejedno stavil, a črta bode kriva, za mesto je malo škode, ako prepusti brezplačno kos sveta, ki ni vreden nad 40 gld. Tudi g. župan pritrdi poročevalcu. Pri glasovanju vsprejme se predlog magistrata, predlog mestnega odbornika Žagarja se pa odkloni. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Potrjena konfiskacija.) Današnji uradni list objavlja razsodbo c. kr. dež. sodišča v Ljubljani, s katero se potrjuje konfiskacija depisa z Gorenjskega v št. 164 „Slov. Naroda“. Glede

druzega konfiskovanega dopisa „iz Zagorja ob Savi“ ne omenja ta razsodba ničesar. Poizvedeli bomo, kako in kaj.

— (Sokolski izlet v Kamnik.) Vrta narodna društva v Kamniku, „Lira“ in „ognjegasno društvo“, ki sta radovoljno izrekla, da bode ta sodelovala pri nedeljskem izletu „Ljubljanskega Sokola“ v Kamnik, poslala sta ravnokar svoj vsopred, katerega priobčimo: Pevsko društvo „Lira“ pelo bode naslednje pesni: 1.) A. Foerster: „Sokolska“. 2.) A. Hajdrih: „Jadransko morje“. 3.) Dav. Jenko: „Na moru“. 4.) Iv. pl. Zajc: „U boj“. Godba ognjegascev svirala bode: 1.) „Sokolska“, koračnica. 2.) „Naprej“, koračnica. 3.) „Mili dom“ — pesni venec. 4.) „Srbska putnica“, koračnica. 5.) „Bodi zdrava domovina“, narodna pesem. 6.) „Mali desetnik“, koračnica. Temu vsopredu pridružila se bode telovadba „Sokola Ljubljanskega“, ki se bode vršila na slovesno okinčanem prostoru.

— (Brzovlak v Prago k razstavi.) Le še malo dni in odpeljal se bode drugi brzovlak s slovenskimi in hrvatskimi gosti v zlato Prago. Gotovo se bode mnogim rodoljubom, ki so se že prijavili za ta pot, pridružil vsakdo, kdor sploh namerava pogledati si velezanimo razstavo Praško. Ker bode ob jednem tudi učiteljski shod, je prilika ugodna za gg. profesorje in učitelje. Čehi vsprejeli bodo gotovo z isto nautušenostjo slovenske in hrvatske goste, kakor so vsprejeli vse druge. Opozarjamo še jedenkrat, da kdor želi kakih pojasnil, obrne naj se do g. Pavlina v Ljubljani.

— (Učiteljski shod.) Za učiteljski shod v Pragi daé 6. avgusta t. l. vršijo se jako obširne priprave. Odbor pod načelstvom g. Lega se trudi napraviti došlim bivanju najprijetneje, in že razpošilja programe in povabila. Tudi več drugih slavnostij priredilo se bode iste dni v Pragi. Iz Zagreba oglasilo se je za posebni vlak dne 3. avgusta t. l. popoldne nad 30 gg. učiteljev in profesorjev. Nadejati se je, da se jim pridruži tudi mnogo slovenskih gg. tovarišev.

— (Iz Kronstadta) poročajo vsi časopisi, da so se pozdrava francoskega brodovja udeležili razven zastopnikov ruskih časnikov tudi odposlanci drugih slovanskih novin, imenoma „Hrvatske“, „Slovanskega sveta“ in „Il Diritto Croato“.

— (Kranjsko obrtno društvo.) V seji gospodarskega sveta dne 21. t. m. pod predsedstvom staroste g. Gustav Fischerja, izdelovatelja sodovode, bili so sedanji funkcionarji društva jednoglasno zopet izvoljeni, in sicer: predsednikom gosp. Filip Supančič, stavbeni mojster; namestnikom g. Avgust Drelse, tovarnar; blagajničarjem gosp. Rudolf Kirbisch, slaščičar in zapisnikarjem gosp. Matija Kunc, krojaški mojster. Na povabilo c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko imenovali so se v odbor za deželno jubilejno razstavo gospoda Avgust Drelse in Matija Kunc.

— (Vojaške vaje.) F. m. l. Wattek pl. Hermanshort podal se je včeraj na Krško, kjer so strelne vaje 5. baterijske divizije. Po končanih vajah pride koncem tekočega meseca divizija zopet v Ljubljano.

— (Mladi gostje na Bledu.) Pretekli teden prišlo je na Bled 40 otrok prvega Dunajskega društva za počitniške kolonije. — Nastanjeni so v Blejskem gradu.

— (Vabilo) k občnemu zboru „Litijskega pevskega društva“ ki bode v zmislu dr. pravil dne 2. avgusta t. l. v gostilni g. J. Oblaka zvečer ob 1/2 8. uri v Litiji. Vse gg. podpornike in pevce k obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Uboj.) V nedeljo zjutraj našli so v Žlebeh pri Medvodah posestnikovega sina Janeza Kodra mrtvega. Kakor se je poizvedelo, ranil ga je neki Valentin Tome s koso. Koder je umrl vsled tega, da mu je otekla kri.

— (V vodnjaku utonila) je v Babnem dolu poludrugoletna hčerka posestnice M. Trampuševe. Našli so jo mrtvo v vodnjaku, ki je komaj meter globok. Mater sodili so pri sodišči zaradi zanemarjenja potrebne paznosti.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam piše: Včeraj 27. julija ob 11. uri dopoldne bili so položeni pri poštnem vlaku zopet trije kamni na železniški tir, kakih dvajset minut od postaje Trnovobistrica proti Šapjanom pri selu Koseze. Ob 10 1/2 uri zvečer zadel je poštni vlak, kateri vozi iz Št. Petra proti Reki, mej postajama Kilovče-Trnovo na tri kamne pri kilom, 14 1/2 tikoma pred mostom, pod katerem gre glavna cesta na St. Peter. Da ni

strojevodja stroja hitro ustavil, pripetila bi se bila lahko velika nesreča, kajti nasip je tam kacic 6 do 8 metrov visok. Vlak zamudil se je 12 minut. Zlodejci se pridno zasledujejo. V interesu potujočega občinstva, kakor tudi železniškega osobja želeli bi bilo, da se isti prej ko mogoče zaslede, ter da se konec stori takemu zlodejskemu počenjanju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. julija. Grof Kalnoky poda se danes zvečer za nekaj dni na cesarski dvor v Išel.

Praga 28. julija. Predsednik dijaškega društva „Slavija“ Stanislav Sokol pozvan na policijo. Zarad prekršenja programa v pozdravu jugoslovanskim gostom dobil posvarjenje. Zazugalo se je razpuščenje društva.

Peterburg 28. julija. Veliki knez carjevič prišel v nedeljo v Omsk.

Peterburg 28. julija. Pri banketu velikega kneza na čast francoskemu brodograditelju veliki knez napil Carnotu, francoskemu brodograditelju in njega vrednim zastopnikom, Laboulaye napil ruski carski dvojici, Gervais ruskemu brodograditelju in njega načelniku. Godba svirala Marseillazo in rusko himno.

Kiev 28. julija. Kralj srbski odpotoval danes v Moskvo.

Dunaj 29. julija. Nadvojvoda Ferdinand Salvator včeraj umrl v Frauenkirchenu.

Brno 29. julija. Strajk zarad mezd v Vitkovcu poravnal.

Kronstadt 29. julija. Včeraj diner na čast francoskemu brodograditelju v palači Peterhof. Udeležilo se 160 oseb. Navzočna car in carica, grška kraljica s hčerko, veliki knezi in velike kneginje, admiral Gervais, francoski častniki, ministri, mej njimi Giers, mnogo odličnih gospodov in dam, francoski veleposlanik in grški poslanik, ruski admirali in pomorski častniki.

Peterburg 29. julija. Vladni list poroča: Pri včeršnjem dinerju v Peterhofu car napil Carnotu, francoskemu brodograditelju, posebno oddelku pod poveljstvom Gervaisa. Godba svirala marseillazo.

London 29. julija. Pri dinerju v Maisonhouse na čast kraljeviču italijanskemu napil lord-major kraljevski dvojici in kraljeviču italijanskemu, za katerega se kaže splošno zanimanje. Angleška občuduje deželo, katero si je pridobila nezavisnost. Kraljevič italijanski zahvalyši se za dokaze simpatije napil Londonu in lord-majorju.

Razne vesti.

* (Bolgari in razstava v Pragi.) Bolgarska vlada dala je nekaterim Bolgarom podporo, da se mogoče udeležijo izleta v Prago k razstavi. List „La Bulgarie“ potrudi se je takoj zatrjevati, da ta izlet nema nikakoršnih panslavističnih namenov. Bodemo videli, kako bodo postopali ti Bolgari v Pragi, potem bomo sodili o stvari.

* (Franco Faccio,) jeden najznamenitejših italijanskih gledaliških kapelnikov, umrl je te dni v Monzi, še le 47 let star. Pred letom dnij umrl je tako rekoč duševno, ker se mu je vsled težke bolezni na živcih zatemnil um in ni bilo nikake nade, da okreva. Kot vodja svetovnoznane gledališča „della Scala“ deloval od l. 1871. do dobe, ko ga je napadla huda bolzen. Znan je bil tudi Tržaškim obiskovalcem italijanske opere, ker je večkrat dirigoval v Trstu. Smrt rešila ga je daljnega trpljenja; umrlo je tudi truplo, ko je bil duh umrl že poprej.

* (Ristov-paša,) generalni adjutant sultanov, umrl je v Stettinu vsled padca iz voza.

* (Stanley ponesrečil.) Slavni afriški potovalec, ki je srečno prepotoval vso Afriko, padel je v Mürrenu v Švici na promenadi in si zlomil levo nogo v spodnjem stegnu.

* (O grozni železniški nesreči v Saint Mandé-u) se poroča, da je nastala grozna zmešnjava, ko sta trčila vlaka skupaj. Mnogi, ki so se čudovito rešili smrti zmečkanja, so zgoreli ali se zadušili pred očmi ostalih popotnikov, ki jim niso mogli pomagati. Veliko zmešnjavo pomnoževalo je še upitje nekaterih od strahu zblaznelih žensk. Časniki trdijo, da je bil pri rešitvah velik nered. Še le čez nekoliko ur spravilo se je malo reda v ta kaos. Ko so s stroji vzdigali razdrobljene dele vagonov, čulo se je iz kupa mrličev in ranjenecv stokanje poslednjih. Mnogi prosili so, naj končajo njih muke in jih usmrte. Socijalistični časniki hudo napadajo železniško družbo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Vabilo.
Vse brate „Sokole“, kateri se bodo udeležili nedeljskega izleta v Kamnik v društveni obleki, vabi odbor, da pridejo v petek zvečer ob 1/9. uri prav gotovo v telovadnico zaradi pogovora o važnih stvareh in za potrebno vajo v kretanji. Naj ne izostane nikdo.

V Ljubljani, 29. julija 1891.

Na zdravje!

ODBOR.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Listnica uredništva:

Gosp. I. H. v Brnu: Glede na to, da odhaja posebni vlak iz Ljubljane že 3. avgusta, a ne 13., kakor je bilo prvotno določeno, odložili smo poslani oklic za drugi teden. Uzrokov ni treba navajati, razumete jih lahko sami.

Gosp. P. A. S. v Ptuj: Sprejeli in prijavimo. Zaradi obilice gradiva danes nemogoče.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. julija	7. jutraj	733.1 mm.	17.0° C	sl. svz.	obl.	2.80 mm.
	2. popol.	733.2 mm.	21.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	732.8 mm.	17.8° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
Srednja temperatura 18.7°, za 0.9° pod normalom.						

Dunajska borza

dné 29. julija t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 92.35	gl. 92.30
Srebrna renta	92.25	92.20
Zlata renta	111.45	111.50
5% marena renta	102.45	102.15
Akcije narodne banke	1026	1026
Kreditne akcije	289	286.75
London	117.75	117.90
Srebro		
Napol.	9.37 1/2	9.37 1/2
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.90	57.97 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 135	gl. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ögerska zlata renta 4%		105
Ögerska papirna renta 5%		101
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 120	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		115
Kreditne srečke	100 gl. 187	50
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.		225

Pošteno dekle

izurjeno v specerijski prodajalnici na deželi, vsprejme se takoj. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

(614—3)

Vinograd.

Zaradi bolezni posetnika je na prodaj jeden najlepši v okolici Celjski ležečih vinogradov s krasnim razgledom. Vinograd obsega 5 oral zemlje, izborno rodne za trsje najplemenitejše vrste, potem vrt za cvetke, gredice za beluše (špargelje), več kakor 100 lepih sadnih dreves, dober travnik, polje, velik gozd in jako lepo obširno gospodsko hišo s kletjo, nemško vinsko tlačilnico itd., za vinogradnika čedno hišico s hlevom, kozolcem, mlatnico in vodnjakom. Vsega vkupe torej je blizu 30 oral. — Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (624—1)

Tuji:

28. julija.

Pri Matiči: Engel, Adler, Fritsche, Michel, Eifler z Dunaja. — Arko iz Zagreba. — Viezzolli iz Pulja. — Schaupa iz Sela. — Rossi iz Trsta. — Janko iz Kočevja. — Baumgarten iz Budimpešte.

Pri Slonu: Sicha, Bing, Besenbruch, Goldhammer z Dunaja. — Keschier iz Loke. — Schmidt iz Celja. — Weber iz Monakova. — Klanger iz Trsta. — Gorla iz Milana. — Goldstein, Blau iz Velike Kaniže. — Seumelrock iz Gorice. — Löffler iz Linca.

Pri avstrijskem cesarju: Osenjak iz St. Lovrena.

Pri bavarskem dvoru: Hoffman iz Višnje gore. — Ballaceny z Dunaja.

Pri južnem kolodvoru: Dr. Cinadori iz Trsta.

Kurja očesa (bradavice)
je moči odpraviti v osmih dneh povsem, bolečine pa v nekaterih urah po urabi dobroznane prilepke Karla Benoita v Meranu na Tirolskem.

Zavitek stane 15 kr.

Naročilom po pošti priloži je 5 kr. za poštino. Zaloga v Ljubljani pri g. H. L. Wenzel-u, trgovina s specerijskim blagom. (619—8)

CEMENT

izvrsten za kapnjice (širne) in za zidanje, potem opako prodaja Matevž Lipar, tovarnar v Šmarjci pri Kamniku. Cena po dogovoru. (604—5)

Nekaj za lovce!

Na prodaji imam

šest lovskih psov

starih po dva meseca. Mati je „fermač“ in aportira, oče je „brekir“ prve vrste.

France Kržič

lovce Šneberske graščine, pošta Stari trg pri Raketu. (610—2)

Lepa prilika!

Ker nedostaja dela, prodajam dva lepa črna konja, stara po 5 1/2 leta. Obadva sta jednake barve in izbora tekača. Pripravna bi bila posebno za kakega prečastnega gospoda duhovnika. Konja sta visoka po 155 cm. in krotka, da more z njima ravnati vsak otrok. — Nadalje prodajam lep landaver, kateri bi bil posebno primeren za kako obitelj, majhen vozček s katerim je moči voziti 10 do 12 stotov in v kojega se lahko pripreže jeden konj ali pa tudi dva. — Vse to pod jako ugodnimi pogoji.

Ako bi pa hotel kdo kupiti vse sijakarske moje priprave, to mu prodam še: 3 landaverje, 2 bruma (coupe), zaprt voz, dva na pol odkrita voza, pet parov konj in hlev. Razven tega le štiri pare konjskih opravi, (3 pare angleških in jeden par prsnih opravi), 4 pare komatov kolesarjev in vse, kar le potrebno v hlevu. (622—8)

Franjo Bulc,

sijakar na Reki via del governo, casa Zmalo.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamenovane z znamenko tega zavoda. (175—42)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za druživa, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, kvačkanje in pletvanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepopsije, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevniki, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopisje.

Letovišče na Gorenjskem.

Čast nam je naznanjati slavnemu občinstvu, da se bode otvoril novozidani

hôtel za turiste v Jesenicah

z lepimi, čedno opravljenimi sobami za potnike, od koder je krasen razgled, prihodnjo nedeljo dne 2. avgusta. — Restavracijo oddali smo gospodu Karolu Lorenzu, kateri si bode trudil, da zadovolji p. n. goste z dobro jedjo in pijačo po nizkih cenah.

V Ljubljani, julija meseca 1891.

Kranjska stavbinska družba.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.